

ט

50 אלף מיהודי ירושלים ליוו את החללים שנפלו לפני בני עלה
מאות רבות באו למקום הקבורה לקרית-ענבים
נאומי הספר של הרב הרצלג, ט. שרותך, י. בנדצבי, י. פרטינסקי, הרב בלאו

הערב. את היחסות לא נמרנו, אולם את
הזרק שאותם התחלטם בה — אותן
ננסר בכל הדמים ובכלה כוחות. שולינו
ו אחים פתאום. אין לנו טה להניד. לבם,
חברים, לא נתובעה — אנו גשוה ונמר-
שן.
' יהושוע מליחוי אמר: על במתויר
ירושלים חילים. לא תחננו נזדעה יהושע
ליים והארץ כולה. מאי בית הארץ לא
הייה בטינה זו על הריו יהודה קחל בה
רביגוני, בשעת רחמים בין השמשות.
(סוף בעמוד האחרון)

עצחים בשעת עבורה. ליד חדר האור
הוקמה דוכיה של שני רגעים, ואחר
יצאה הלויה לכית הפברות של הק-
תת.

על הקברן

החשכה ירצה והונוטה הובאו לפכ-
ך לאור צנסים. הפנירים נצבעו זה
נאכון סופורי ההלים ואחר' בחול-
שדים.

ח' זאב אמר: מות יש להניד? רס
טול בערב התווכחן. לא נמרנו את
כובע ואמרנו להמשיך אותו עוד

בם ושםות הנרצחים. מרכז מפעלה "דבר" באנו ללויה, פ. בוגרן כל כרך בו רישום ענבים. פולות הבכיה זיהילות תחת טטרון ענבים. פולות הבכיה זיהילות תחת רידן את הלבבות, שתו-סכויניות, שכהן נושאנו גנותם. רידן את הלבבות, שתו-סכויניות, וכן הדין, בהן כפה, מטבחי הקבוצה יחד עם א. רחצ'ה פלד — היו עטופי שתורות. יולדיו הקבורי צה יאזור כרך, כשהם נושאים וורי סדר חיים עטופי שחורים ועליהם התהoctה: איזמו הארבוגת וחשנותן, איזמו בירזו

ויחאה ותבייטה של מועצת ההסתדרות

המודעה קובעת, כי פועלות המט-
שלה עד היום לא מיתנו עירין את
בני המזרחים, עוד לא מנעו بعد
המשחת הרכבת הנשק וכוניות מוץ-
חם טען לנוילן. המועצה תובעת
מאת הפטיש להשתמש בכוחה, כדי
להשכין בטחון חיים וחופש-גנוועה
בארץ תאות.
ואג מסחרות החללים וקובצתם הר-
סיף רמו:
המודעה בולת, בהרՃתה לינון המשבי-
חות — אתן, בערן ובצער-הגבואת,
אאר ברומן גוונן.

נויעד הטטרוזה הערבי לא ננדעה
הטטרוזה מפניהם, כי המוני הטעו-
ם, הנער העברי והישוב כלו —
בכוחם לחשוף כוח פון אהדרין,
אור ישיב כל זו מתנקשת.

מוסצת הסתדרות לא שבת אחותו
לסדר יוסח (ראה תוכנת הערב) לטענו
שהביעה את רגשותיה ודידותותיה בענין
ין הרצת האחים בקורת ענבים. כאנדר
תחה הישבה ב-2.80' אחת ע"ר. אחריו
התמקה כ"ט, 10.30', קרא חי"ר ד"ר רון
בשם הוועדה נלווי דעת, שנחביב פה
אחד ובכעוכב. ואלה דבריו גלויה תדרעת:

המוציאת תוזזה מושך הרים בגן-
קים של חמוץ חמייני כבוגרת. גנט-
תאי נקיית ענבים. בזאתם הבונ-
הבריאת מושך מושך גן-

נמלת מאיש, שהיתה קלה במשמעותה
בשנים. יוצאו עכודה בתאים ובמכרז
שים ועם רובת אחר, והם נרצתו, דם
ונ רותח. אבל דודא בשעה זו שמי-
רתיחת דם — חותם עליון להנידר עשו
רבין. אל תחזרו נקרוב איש מאמין
המוחשב שאפשר לנפום את נפקות
הווע' ע"י פינוים באנשים חיטוט מפשע
הווע' העם שמקרכנו פמו המרצחים.
ובני הארץ נתקין את הטרזחים ולו
תפקיד את הטרזרו.
וירגנו כבודם.

תפסיק את הפלורו. **וכאוני השפטון**
היה לנו מילוי נסיבותם. אבל לא יתאפשר לנו לשוב
לטביה. לא נוכל לשוב לאmericה. לא נוכל לשוב לאנגליה.
לא נוכל לשוב לאיטליה. לא נוכל לשוב לאוסטריה. לא נוכל לשוב
לצרפת. לא נוכל לשוב לאנגליה. לא נוכל לשוב לאיטליה. לא נוכל לשוב לאוסטריה.
תפ' אוננו במלחמה זו, שניין און נחיה באיזז הוועוד.
הישוב העברי. און נחיה באיזז הוועוד. און נחיה באיזז הוועוד.
נס אס כל אחד מאוננו יצטרך להזוזן. מזוזן לאיזז הוועוד. מזוזן לאיזז הוועוד.
טווין לשמשה על נפשו ולងנה עבדה. רתגה גותן. לנו דבר זה!
אהים ויקרים
דמכם. ומוחכם נשפכו. על המטייל
הבלתי נטורה. אבל ספילה זו, ג'י
תשארך בלתי נטורה. היא תיסלע ע-
תומ. היער יונגע ורמכם. ומוחכם. יונ-
גנוון. לא פשוא נעלמת. עם ישרא-
ליין להסריב את כל הרכבות. שידר-
טנו רדרב ואילרבון.

ל אחר הרץ מהו מש
שופר ושורות בעקבות הצעירה — נאנו כמה ומי

הערוף חופה צפונה וונט. נמברה כדרון, כי 2 פעולות ערביים גווין העבר בתהומי, ירושלים. ואחד מטה נפצע קשה, ושני צעירים יהודים נאorz. היגזם מ-היא בוגרי כבונה.

העדרה נרתקה אעל' התושבים והאוצר שפטם ונלמג. 3 חסורים. מוחשי נאכלן. חלב השני הלך בעידת הרוגים עד בביש ירושלים-ת"א. עמלס העקבות.

בשעותיהם. גלאין, מזקמת, בקורת התקין
לגביהם. מנטסטון. הרצם. דן. ברגנירין. פט. ש.
שרתוון, אן. פאלן, א. גולומב וא. רבי הַכָּן
נויברין.
חכמי. במעלה. שערכו במניותם בערך

